

עדינה בדולח: דיזגופית גזעית

אם היא היתה בלונדית, בוטיצ'לי היה משתגע אחרת, אבל היא שחררה ויש לה גוף חטוב ותלתלים משגעים המגיעים עד אחרי הכתפיים. בג'נס וברחולצה חשופת כתפיים לא קשה לזהות את המקום ממנו באה. דיזגוף, רבותי, דיזגוף. עדינה בדולח בת 17, תלמידת שביעית בויצ' צרפת, בית-הספר התיכוני המיקצועי שלייד הקאונטר-קלאב, מתגוררת בלב ליבו של רחוב דיזגוף, והיא עצמה מוצר אופייני של רחוב זה. חתיכה יפה ומודעת היטב לתפוחות היאופנה.

עדינה רוצה להיות דוגמנית, היא יודעת שתחרות מלכתי-המים תהווה בשבילה כניסה בדרך הראשית אל עולם האופנה. לכן הגיעה לתחרות, והיא מקווה מאד להצליח בה.

היא אוהבת לרקוד ורקדה תקופה ארוכה בלהקת הג'ז של שלמה רוזמרי. בימים אלה לקחה הפוגה מהרקוד והימיקצועי וכעת היא רוקדת רק בדיסקו-טקס ביחד עם החברה שלה. הדיזגופים הצעירים נפגשים בכל פעם בבית של חבר אחר או לייד בית של חבר אחר, והולכים לרקוד בערבי הדיסקו המתקיימים בבית הנוער, בבית-החיל, בדיסקוטק מאליו ובדיסקוטק באר סינר.

עדינה הולכת לחוף פרישמן כבר שנים. היא אוהבת את החוף הזה, רגילה אליו, ומכירה כמעט כל אחד שבא לחוף. הוריה של עדינה מעודדים אותה, ובהחלט מרוצים מהחלטתה להיות דוגמנית. אביה הוא בעל מופע סכסטייל ואמה בעלת חנות ללבושים.

עדינה היא הבכורה מבין שלושה ילדים ויש לה חבר קבוע בשם מוטי. אין לה יפה, לרקוד וללכת לים. בבית-הספר שלה היא לומדת גרפיקה, ציור וצילום.

אתי פרץ: בחורה מציאותית מאד

היא נראית כמו כל היפהפיות הנוטלות חלק בתחרות מלכתי-המים מדי שנה. צעירה יפהפיה בעלת גוף חטוב. היא נראית כמו תלמידת גימנסיה, אבל היא לא. אתי פרץ, מזכירה בחברה לתיכונן הנדסי, היא בת 24 והחליטה שזה הזמן, ותחרות מלכתי-המים היא המקום לפתוח בקריירה חדשה — קאריירה של דוגמנית. אתי נולדה בבתיים לאב סוחר רהיטים ולאם עקרת-בית.

כשסיימה את שירותה הצבאי נסעה ליקנדה, שם שהתה שנה שלמה והתגוררה אצל קרובי משפחה. למזלה הטוב לא נזקקה לעבודה. מארחיה היו די אמידים כדי לספק את כל מחסורה, וכל מה שישתה באותה שנה בקנדה היה לבלות, לבלות ולטייל.

לאתי פרץ כמה תחביבים. אחד מתחביביה העיקריים הוא הצילום. לא, היא אינה מצלמת, היא מצלמת. תחביב זה הביא אותה לעולם הדוגמנות. היא משרה געת לצילומים ואת ההנאה האמיתית היא מפיקה, כשהיא רואה את המוצר הסופי עם דיוקנה מוטבע עליו. תחביבה השני הרציני הוא הקריאה. היא אוהבת בעיקר מה שהיא מכנה מספרים, "מציאותיים", זאת אומרת ספרים המספרים על מיקרים שאירעו במציאות היומיומית והאפורה של חיינו, אך היו ראויים לדפוס. כך, למשל, סיימה באחרונה את קריאת סיפרו של ברוך לשם על רצח רחל הלר ואת סיפרו הביוגרפי של שמעון "כושי" רימון הימרצה עונש מאסר בגרמניה אחרי שהורישע בהשתתפות ברשת הישראלית להברחת סמים. חוץ מאותם ספרים מציאותיים היא קוראת פסיכולוגיה, וכשהיא אינה עסוקה בצילומים או בקריאה היא עוסקת במלאכת-יד. מרכיבה תמונות מרהיבות מאבזורים. לאחרונה סיימה יצירת תמונה גדולה שעשתה מחלקי שערון מקולקלים.

